

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. Пазарджик , 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на десети май, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20215220200503 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Т. Й. П. от гр. София, против Наказателно постановление № 3914/12.02.2021 г. издадено от и.д. Началник на Отдел „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“ към ГД „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ, Агенция „Митници“, с което за нарушение на чл.60 ал.2 от Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на основание чл.109 ал.1 от ЗАДС е наложена глоба в размер на 1 000 лева и на основание чл.124 ал.3 от ЗАДС е отнето съоръжение- зазидан (вграден) метален казан с обем 120 литра, капак от метал, метална лула, метална серпентина и метална вана на стойка от винкел (охладител).

Релевираните в жалбата оплаквания обобщено се свеждат до това, че НП е незаконосъобразно и необосновано, издадено при допуснати нарушения на материалния закон, с оглед на което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител, който поддържа жалбата и излага аргументирано становище за незаконосъобразност на НП, поради допуснати процесуални нарушения и такава на материалния закон, като пледира за неговата отмяна. Не се прави искане за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата и излага становище за законосъобразност на НП, като пледира за неговото потвърждаване. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на наказващия орган.

Районният съд провери основателността на жалбата и изложеното в нея, като прецени доводите на процесуалните представители на страните, съблюдавайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят е санкциониран с НП при следната приета от наказващия орган фактология:

На 10.04.2020 г. в РУ Септември бил получен сигнал от тел.112 за незаконно варене на ракия в гр. Б. на ул. „****“ № 18. В тази връзка служители от цитираното управление посетили веднага адреса, на който се намирал частен дом. На място полицаите установили жалбоподателя П., който варял ракия в специално пригоден за това казан в двора на наследствената си къща. В имота била и неговата съпруга- Н. С.. Установено било, че съоръжението било монтирано в оранжерия в двора на къщата и се състояло от зазидан метален казан с обем от 120 литра с капак, метална лула и охладител. В момента на проверката съоръжението работело и били изварени около 2 литра ракия. При проверката жалбоподателя не представил разрешение по ЗАДС за регистриран малък обект за дестилация за производство на ракия. Впоследствие било установено, че не притежава такова разрешение. Жалбоподателят обяснил на полицейските служители, че вари ракията за собствени нужди, като използвал единствено гроздето, което имал в двора на имота си. При проверката друг алкохол не бил открит в имота. На място бил извършен оглед, като въз основа изготвения протокол от това процесуално-следствено действие било образувано ДП № 147/2020 г. по описа на РУ Септември.

С протокол за доброволно предаване от 10.04.2020 г. жалбоподателят предал на полицейските органи зазидан (вграден) метален казан с капак от червеникав на цвят метал, метална лула също червеникава на цвят, метална серпентина и метална вана на стойка /охладител/, както и един брой полиетиленова бутилка с вместимост от два литра, пълна с безцветна течност с мирис на алкохол.

С протокол за отговорно пазене от 10.04.2020г. на отговорността на жалбоподателя бил оставен казан с металния капак, металната лула, металната серпентина и метална вана на стойка (охладител).

С протокол за доброволно предаване от 11.04.2020г. П. предал в РУ Септември

метална лула, червеникава на цвят, метален капак от казан за варене на ракия, червеникав на цвят, пластмасово шише с вместимост 500 мл. съдържащо червеникава на цвят течност.

В хода на разследването жалбоподателят дал обяснения, в които разказал, че отишъл в гр. Б. в наследствената си къща, за да почисти двора и понеже имал останало старо вино решил да го свари на ракия за собствени нужди. Виното било около 30 литра и го сипал в казана за дестилация, която започнала след около час и тогава пристигнали полицаите. Той веднага спрял процеса на дестилация. Жалбоподателят пояснил още, че виното било от асмите и от лозе, намиращи се в двора на имота.

По време на разследването била назначена техническа експертиза, която е изследвала предадените части от съоръжението- казан с капак, лула, серпентина и охладител, като вещото лице е заключило, че същите представляват предмети, материали и оръдия, предназначени за изграждане на 1 бр. съоръжение за производство на алкохол, което представлява специализиран малък обект за дестилиране по смисъла на чл.56 ал.1 т.1 от ЗАДС.

По време на разследването е изготвена и физико-химическа експертиза, която е изследвала течността в предадените двулитрова и половинлитрова бутилки, от заключението на която се установява, че при извършените лабораторни изследвания на взети проби от двете течности, било констатирано, че по физико-химични показатели те представляват дестилатен етилов алкохол (дестилат от ферментирали дрожди от плодове и грозде собствено производство, т.е. домашна ракия), неденатуриран с добавен глицерол. с действително алкохолно съдържание по обем под 80 %. Тези проби отговаряли на дефиницията съгласно чл.9 т.1 от ЗАДС за етилов алкохол, включен в кодовете по КН 2208, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2 % vol. Общото количество на алкохола било 2,50 литра.

След приключване на разследването, наказателното производство било прекратено с постановление на прокурор от 23.10.2020 г. на основание чл.24 ал.1 от НПК, а именно че извършеното от П. деяние не съставлявало извършено престъпление по чл.234 ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. Препис от постановлението ведно с материалите по ДП и веществените доказателства били изпратени по компетентност на Агенция „Митници“ с оглед преценка за евентуално извършено административно нарушение.

В ТД „Тракийска“ при Агенция „Митници“ материалите постъпили на 20.11.2020 г. и била възложена проверка на св. Д. С.- държавен инспектор в отдел „МРР Тракийска“. С оглед на това, че съгласно разпоредбата на чл.60 ал.1 от ЗАДС, производството по чл.59 на алкохол и алкохолни напитки се извършвало само в

данъчен склад за производство и складиране, като съгласно чл.60 ал. 2 от ЗАДС, алкохолни напитки с код 2208 (ракии) могло да се произвеждат и в регистрирани малки обекти за дестилиране, а проверяваното лице- жалбоподателя П. не притежавал разрешение за производство издадено по надлежен ред по ЗАДС, същият бил поканен да се яви на 27.11.2020 г. в отдел „МРР Тракийска“ в гр. Пловдив за съставяне и връчване на АУАН. Поканата била отправена по телефона, за което бил съставен ПИП № 2392/23.11.2020г.

На посочената дата П. се явил в ТД Тракийска, като св. С. му съставила АУАН № 2515/27.11.2020г. в негово присъствие, след което му бил предявен и връчен срещу подпис. В акта жалбоподателят вписал собственоръчно възражения, а именно наказание от глоба в размер на 1 000 лева е несправедливо за дължими акциз в двоен размер от 22 лева, която глоба като пенсионер трудно ще плати.

Въз основа на съставения АУАН на 12.02.2021 г. било издадено атакуваното НП, което било връчено лично на наказаното лице на 17.03.2021 г., видно от известие за доставяне (л.56 от АНП). Жалбата против НП е подадена лично от санкционираното лице директно до съда на 24.03.2021 г., поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмените доказателства приети по делото и показанията на св. Д.С.. Съдът кредитира изцяло посочените доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената цялостна служебна проверка, съдът не констатира допуснати СПН. НП е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, доколкото и.д. началник отдел „МРР Тракийска“ е бил упълномощен от директора на Агенция „Митници“ да издава НП по ЗАДС (виж заповед на л.60 от АНП). АУАН също е издаден от компетентен орган в кръга на правомощията му по закон. Следва да се посочи, че съставянето на АУАН в настоящия случай не е било необходимо, тъй като първоначално е било образувано наказателно производство, надлежно прекратено от прокурора, и в този смисъл след като са били изпратени материалите и прокурорското постановление в Агенция „Митници“, наказващият орган е следвало да издаде НП въз основа на материалите изпратени от прокурора на основание чл.36 ал.2 от ЗАНН. Макар да е допуснато нарушение на процесуалния закон, съдът намира че то не е съществено, тъй като то не е довело до ограничаване правото на защита на

санкционираното лице. Както вече се посочи НП е издадено след като прокурорът е прекратил наказателното производство поради липса на извършено престъпление по чл.234 ал.1 от НК, което обстоятелство е посочено изрично и в НП. В конкретния случай не е нарушена и забраната за реализиране на отговорност повече от веднъж, доколкото наказателната отговорност не е била реализирана, тъй като досъдебното производство е било прекратено.

На следващо място съдът намира, че НП е издадено при съблюдаване на срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН, доколкото наказателното производство е било прекратено с постановление на прокурора от 23.10.2020 г., влязло в сила и изпратено на Агенция „Митници“ на 12.11.2020 г., а НП е издадено на 12.02.2021 г., т.е. в шестмесечния преклузивен срок. НП съдържа всички необходими реквизити, визирани в разпоредбата на чл.57 ал.1 от ЗАНН.

По същество с оглед на събраните доказателства съдът намира, че жалбоподателят е осъществил вмененото му нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл.60 ал.2 от ЗАДС алкохолни напитки с код по КН 2208 (ракии) могат да се произвеждат и в регистрирани специализирани малки обекти за дестилиране. От приложената по ДП и приета като писмено доказателство справка от ТД „Тракийска“ при Агенция „Митници“ (л.27 от АНП) се установява, че физическото лице Т.П. (настоящ жалбоподател) не е регистриран като собственик и наемател на специализиран малък обект за дестилиране, нито пък на адреса, където и е извършена проверката и констатирано извършване на дестилация (наследствения имот на жалбоподателя) има регистриран специализиран малък обект за дестилиране. Същевременно, процесният обект не е и „данъчен склад“ по смисъла на чл.4 т.3 от ЗАДС, поради което жалбоподателят не е имал право да произвежда ракия, съгласно разпоредбата на чл.60 ал.1 от ЗАДС. При това положение той несъмнено е нарушил разпоредбата на чл.60 ал.1 и ал.2 от ЗАДС, за което е предвидена санкция в нормата на чл.109 ал.1 от ЗАДС. Самият жалбоподател в момента на проверката, впоследствие в хода на разследването по ДП, а и в съдебно заседание по настоящето дело, не отрича че е произвел домашна ракия в частен имот, посредством съоръжение за дестилиране на етилов алкохол, без обектът да има регистрация по ЗАДС, като сочи че се касае за минимално количество за лични семейни нужди и то от собствена реколта останало старо вино, произведено от лични лозови насаждения.

Съдът обаче намира, че нарушението е само формално извършено и че настоящия случай представлява маловажен случай, като това обстоятелство не е било отчетено от АНО, който като е санкционирал жалбоподателя с глоба, неправилно е приложил материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.93 т.9 от НК, приложима на основание чл.11 от ЗАНН, маловажен случай е този, при който извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. В конкретния случай се установи, че извършеното нарушение е първо за жалбоподателя, в който смисъл са налице данни в цитираната по-горе справка, още повече че доказателства в обратния смисъл не бяха ангажирани от АНО. Като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да се отчетат също така възрастта на жалбоподателя (навършени 66 години) и тежкото му здравословно и имуществено състояние, за което са ангажирани и доказателства още на проведеното ДП (виж Фиш за СМП и Експертно решение на л.28-29 от АНП). Следва да се съобрази и заявеното от жалбоподателя, че получава минимална пенсия. Следва да се отчете и обстоятелството, че в случая е произведено изключително минимално количество ракия- 2,5 литра и то за лични нужди, като макар дестилацията да е била в своя начален стадий, то и като цяло произведеното количество не би могло да бъде голямо с оглед на това, че е следвало да се дестилират около 30 литра вино. Освен това и обществените отношения свързани с охраняване на фиска не са драстично засегнати, а напротив съвсем незначително, като се има предвид, че в случая акцизът, който е следвало да постъпи в държавната хазна, е в минимален размер далеч под МРЗ. Освен това приложението на разпоредбата на чл.28 ЗАНН в случаи на нарушения на чл.109 от ЗАДС не е ограничено.

С оглед на всичко това, съдът намира, че настоящият случай е маловажен такъв и АНО е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като не налага наказание на жалбоподателя, а го предупреди, писмено или устно, че при последващо извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Като не е приложил разпоредбата на чл.28 ЗАНН, при наличие на законовите предпоставки за това, наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, което представлява основание за отмяна на обжалваното НП.

В допълнение следва да се посочи и това, че в конкретния случай не е съобразен и принципът на пропорционалност. Съгласно трайната практика на Съда на ЕС, държавите-членки имат законен интерес да вземат подходящите мерки за защита на своите интереси. С Решение на този съд от 9 февруари 2012 г. по дело M. U., C-210/10, т. 23 и цитираната там съдебна практика е установено, че: „при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите-членки са компетентни да изберат санкции, които според тях са подходящи. Те, въпреки това, са задължени да упражняват компетентността си при спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, а следователно и при спазване на принципа на

пропорционалността”. С оглед на това, става ясно, че правната уредба по правото на Съюза препраща по този въпрос към националните разпоредби, но с чл.4 §3 от ДФЕС относно принципа за лоялното сътрудничество е предвидено държавите-членки да вземат всички мерки, които са годни да гарантират обхвата и ефективното действие на правото на Съюза, като за тази цел, запазвайки дискреционната си власт по отношение на избора на такива мерки, те трябва да гарантират, че при всички положения придават на санкцията ефективен, пропорционален и възпиращ характер. В този смисъл е и Решение от 7 октомври 2010 г, дело S. M. S., C-382/09, т. 44 и цитираната в същото съдебна практика. В т. 24 от цитирано решение по делото M. U. е посочено, че когато по правото на Съюза не се съдържат по-точни правила за определянето на националните санкции, тъй като не предвижда изрично критерии за преценка на пропорционалността на подобни санкции, „санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и че причинените неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на преследваните цели”. В Решение на Общия съд, VIII, 17 март 2016 година по дело T-817/14, в т.50 отново се застъпва становището, че „във връзка с това следва да се напомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза и е възпроизведен в член 5, параграф 4 ДЕС, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, преследвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели. Следователно не става дума да се установи дали приетите от законодателя на Съюза мерки са единствените или най-добрите възможни, а дали те са явно неподходящи по отношение на преследваната цел (Решение АТС и др., т. 31 по-горе, EU:T:2013:451, т. 98 и 99 и цитираната съдебна практика).

Имайки предвид изложеното, при налагане на административно наказание, следва да се съблюдава принципа на пропорционалност между деянието (нарушението), последиците от същото и предвидената санкция, предвид преследваната, съгласно чл.12 от ЗАНН цел и с оглед защита на регулираните обществени отношения.

В конкретния случай предвид преследваната цел-защита на обществените отношения, които гарантират контрола върху производството, складирането и движението на акцизни стоки, в контекста на обстоятелството, че процесното количество ракия е 2,5 литра, произведена за лична употреба, то следва да се приеме,

че налагането на процесната санкция от 1 000 лева надхвърля границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от ЗАДС цели. Поради всичко изложено до тук, съдът намира, че АНО неправилно и необосновано е санкционирал жалбоподателя с глоба, поради което издаденото НП в тази част се явява незаконосъобразно и следва да се отмени.

По отношение на частта в НП, с която са отнети в полза на държавата частите от използваното съоръжение за производство на алкохол- метален казан с капак, метална лула, метална серпентина и метална вана (охладител), съдът намира, че следва да се потвърди, като правилно тези вещи са били отнети в полза на държавата. Това е така, тъй като въпросните вещи са средство за извършване на административното нарушение по чл.109 ал.1 в. чл.60 ал.2 от ЗАДС, то съгласно чл.124 ал.3 от ЗАДС същите задължително подлежат на отнемане в полза на държавата в случаите на извършено административно нарушение по чл.109 ал.1 от ЗАДС. В конкретния случай административното нарушение е извършено виновно от жалбоподателя, като макар и квалифицирано като маловажен случай, това обстоятелство не заличава характера на извършеното административно нарушение. С оглед на това обжалваното НП следва да се потвърди в частта му, с която цитираните подробно по-горе вещи са отнети в полза на държавата.

С оглед изхода на делото отмяна на НП в частта относно извършеното нарушение и наложено адм. наказание, претенцията на АНО за присъждане в полза на АНО на юрисконсултско възнаграждение, се явява неоснователна и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и Районен съд Пазарджик в настоящия състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 3914/12.02.2021 г. издадено от и.д. Началник на Отдел „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“ към ГД „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ, Агенция „Митници“, В ЧАСТТА, с която за нарушение на чл.60 ал.2 от Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на основание чл.109 ал.1 от ЗАДС на Т. Й. П., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „Гоце Делчев“ № 251, вх.Ж, е наложена глоба в размер на 1 000 лева, **като незаконосъобразно, като ПОТВЪРЖДАВА НП в останалата му част.**

ОТХВЪРЛЯ искането на процесуалния представител на Агенция Митници за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд гр. Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____